

Kohtuasi C-373/20

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

6. august 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (vojevoodkonna halduskohus Szczecinis, Poola)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

18. juuni 2020

Kaebuse esitaja:

A. M.

Vastustaja:

Dyrektor Z. Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (põllumajanduse ümberkorraldamise ja moderniseerimise agentuuri Z. piirkondliku teenindusbüroo juhataja)

Põhikohtuasja ese

Põllumajandustootja A. M.-i kaebus eelotsusetaotluse esitanud kohtule, mille kohaselt on rikutud määruse nr 1120/2009 artikli 2 punkti c, eksliku tõlgendamise tõttu, milles leiti, et osa maa-alast ei ole külvikorra tõttu püsikarjamaa, ja eksliku järelduse tõttu, et maa üleujutus või uputus ei ole asjakohane, kuigi perioodiliste üleujutuste näitamisel on oluline tähtsus tuvastamiseks, kas oli tegemist külvikorra ja põllumajandusliku kasutamise katkestamisega, ning järelikult tuvastamiseks, kas tuleks määrata põllumajanduslikke keskkonnatoetusi ja kui jah, siis millises summas.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsuse küsimuse ese on komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punktis c sisalduva mõiste „püsikarjamaa“ tõlgendamine ning finantstagajärjed, mis põllumajanduse keskkonnatoetuse põllumajandustootja suhtes rakendamise ja põllumajanduse keskkonnaprogrammi viieaastase perioodi kulgemise katkestamise kontekstis kaasnevad riigiasutuste arusaamisega sellest mõistest. See küsimus esitati Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel.

Eelotsuse küsimus

Kas on õige komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1120/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsetoetuste kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2009, L 316, lk 1), artikli 2 punktis c sisalduvale mõistele „püsikarjamaa“ riigiasutuste antud tõlgendus, mille kohaselt perioodilist erikaitsevööndis (Natura 2000 ala; Insko maastikupark) paiknevate niitude ja karjamaade looduslikku üleujutust ja uputust põhjustab nn külvikorra rakendamine nendel maadel ja seetõttu katkeb selle külvikorra mitterakendamise viieaastane (või pikem) periood, ja lõpptulemusena on see aluseks ka põllumajanduse keskkonnatoetuse äravõtmisele põllumajandustootjalt või sellise toetuse maksmise piiramisele ning toob samuti kaasa täiendavad finantstagajärjed seoses põllumajanduse keskkonnaprogrammi viieaastase rakendusperioodi kulgemise katkestamisega?

Viidatud liidu õigusnormid

Komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1120/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2009, L 316, lk 1), artikli 2 punkt c.

Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT 2009, L 316, lk 65), artikkel 2.

Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate

jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16), artikkel 6, artikli 146 lõige 2.

Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (EÜT 2003, L 270, lk 1), põhjendused 3 ja 4.

Komisjoni 27. jaanuari 2011. aasta määruse (EL) nr 65/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas (ELT 2011, L 25, lk 8), artikli 7 lõige 1.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608), artikli 4 lõike 1 punkt h, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/2393.

Viidatud liikmesriigi õigusnormid

7. märtsi 2007. aasta seaduse Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist maaelu arengu programmidele antavate toetuste kohta maaelu arengu programmi 2007–2013 raames (ustawa o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013) artikli 5 lõike 1 punkt 14 ja artikkel 18a.

Põllumajanduse ja maaelu arengu ministri 13. märtsi 2013. aasta määruse rahalise abi andmise üksikasjalike tingimuste ja korra kohta maaelu arengu programmis 2007–2013 hõlmatud meetme „Põllumajanduse keskkonnakava“ raames (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy“ objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013) paragrahvid 1, 2, 4 ja 38.

Lääne-Pomorze vojevoodi 27. juuli 2005. aasta määruse nr 14/2005 Ińsko maastikupargi kohta (rozporządzenie nr 14/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie Ińskiego Parku Krajobrazowego) paragrahv 3.1.

Lääne-Pomorze vojevoodi 10. novembri 2005. aasta määruse nr 36/2005 Ínsko maastikupargi kaitsekava kohta (rozporządzenie nr 36/2005 Wojewody Zachodniopomorskiego w sprawie planu ochrony Ínskiego Parku Krajobrazowego) paragrahvid 2.1, 3.1 ja 4.

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte ning poolte peamised argumendid

- 1 Põllumajandustootja A. M. hakkas 2009. aastal rakendama viieaastast põllumajanduse keskkonnaprogrammi aastateks 2009–2013 paketi 2 (mahepõllundus, variant 2.3 – püsikarjamaa, deklareeritud pindala 45,37 ha) ja paketi 3 (ulatuslik püsikarjamaa, variant 3.1.2 – niitude ja karjamaade ulatuslik majandamine Natura 2000 aladel, deklareeritud pindala 20,00 ha) raames.
- 2 Aastatel 2009–2011 sai see põllumajandustootja deklareeritud pindalade eest toetusi. 2012. aastal märkis esimese astme asutus (Kierownik Biura Powiatu P. Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa; põllumajanduse ümberkorraldamise ja moderniseerimise agentuuri P. maakonna büroo juhataja) 2012. aasta põllumajanduse keskkonnatoetuse määramise (lõplikus) otsuses põllumajandustootja taotluse alusel, kes vähendas toetuse saamiseks deklareeritavat pindala 9,83 ha võrra selle pindala pikaajaliste üleujutuste ja uputuste tõttu, mis takistasid niitude ja karjamaade niitmist nõutud tähtaegadel, et abikõlblik pindala on variandi 2.3 korral 35,51 ha ja variandi 3.1.2 puhul 17,18 ha. Põllumajandustootja sai toetusi vähendatud summas. 2013. aastal, mille suhtes tekkis käesoleva kohtuasja vaidlus, esitas põllumajandustootja põllumajanduse keskkonnatoetuste saamise taotluse, deklareerides pakettides samad pindalad nagu aastatel 2009–2011 ja märkides, et 9,83 ha suuruse pindala väljaarvamine 2012. aastal ei tohiks mõjutada 2013. aasta deklaratsiooni, kuna see väljaarvamine ei tulenenud tema süüst, sest ta niitis niite ja karjamaid nõutud tähtajast hiljem, s.o 2012. aasta oktoobris, mida kinnitas esimese astme asutuse 15. oktoobri 2012. aasta kontroll.
- 3 Esimese ja teise astme haldusasutused tegid asjas otsuse kuus korda, lisaks oli asja juba kaks korda lahendanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (vojevoodkonna halduskohus Szczecinis). Praegu on asi juba kolmandat korda saadetud samasse kohtusse. Kuuendat korda tehtud otsuses hindas esimese astme asutus, et 9,83 ha puhul katkes maa püsikarjamaana kasutamise järjepidevus ja kuigi suhteliselt lühikese aja jooksul on võimalik taastada selle kasutamine põllumajandustootmismisena, ei saa kõnealust maad käsitada püsikarjamaana enne, kui seda on viis aastat kasutatud (isekülvavate) roht- või muude looduslike haljassöödataimede või põllumajandustegevuse tulemusena ilma külvikorrata tekkinud (külvatavate) põllukultuuride kasvatamiseks. Seetõttu järeldas see asutus, et põllumajandustootja kohaldas külvikorda, mis oli püsikarjamaaks liigitatud maa üleujutuse ja uputuse tagajärg. Seevastu teise astme asutus (põllumajanduse ümberkorraldamise ja moderniseerimise agentuuri Z. piirkondliku teenindusbüroo juhataja) toetas esimese astme asutuse hinnangut

püsi- ja ajutise kasutamise järjepidevuse katkemise ning üleujutusest ja uputusest põhjustatud külvikorra kohaldamise kohta ning avaldas sellest hinnangust olenemata arvamust, et põllumajandustootja ei teavitanud 2012. aastal esimese astme asutust komisjoni määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 47 lõikes 2 nimetatud vääramatu jõu asjaolude ilmnemisest kümne tööpäeva jooksul alates kuupäevast, mil seda oli võimalik teha, mistõttu ei kasutatud 2012. aastal põllumajandusotstarbel isegi ajutiselt üleujutatud või uputatud maa-alasid.

- 4 Sellisest hinnangust lähtudes võtsid asutused aluseks, et variandi 3.1.2 puhul oli kindlaksmääratud pindala deklareeritud 20,00 ha asemel 17,19 ha, ning seega oleks põllumajandustootja pidanud komisjoni määruse (EL) nr 65/2011 artikli 16 lõike 5 esimese lõigu kohaselt saama toetusi pindala eest, mida on variandi 3.1.2 rakendamise tõttu vähendatud kahekordse märgitud erinevuse võrra, ja variandi 2.3 kohaldamise korral oleks kõnealuse määruse artikli 16 lõike 5 teise lõigu kohaselt pidanud toetuse andmisest keelduma.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 5 Eelotsusetaotluse esitanud kohus seisis silmitsi vajadusega otsustada, kas perioodiline üleujutus või uputus nendel põllumajanduse keskkonnatoetuse taotluses deklareeritud maatükkidel, mis paiknevad erikaitsevööndis (Natura 2000, Írsko maastikupark, looduslikud elupaigad, mis on loetletud nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ I lisa 14 kategoorias), mistõttu esineb seal looduslike perioodilisi üleujutusi ja uputusi, mis on muu hulgas põhjustatud Lääne-Pomorze vojevoodi 10. novembri 2005. aasta määrusest nr 36/2005 (Írsko maastikupargi kaitsekava kohta) tulenevatest melioratsioonist ja veekogumisega seotud piirangutest, kujutab endast nn külvikorra kehtestamist põlluharimises ja seega võimatust käsitleda külvikorraga hõlmatud maa-alasid püsi- ja ajutise kasutamise komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punkti c tähenduses, mille tulemuseks on ka põllumajanduse keskkonnatoetuse äravõtmine põllumajandustootjalt või selle piiramine, samuti põllumajanduse keskkonnakava viieaastase perioodi kulgemise katkemisega seotud täiendavad finantstagajärjed ja vajadus maksta tagasi kõik või osa aastateks 2009–2012 saadud toetustest. Väljamakstud põllumajanduse keskkonnatoetuste, sh eelmiste aastate eest, täieliku või osalise tagastamise nõude alus on liidu ja liikmesriigi õigusnormid, st komisjoni määruse (EÜ) nr 65/2011 artikli 18 lõige 2, mida kohaldatakse kõnealuse õigusakti pealkirjast tulenevas ulatuses ja millega reguleeritakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 üksikasjalikke rakenduseeskirju kontrollimenetluste osas. Komisjoni määruse (EÜ) nr 65/2011 artikli 6 punkti 1 alapunktis a on selgelt sätestatud, et selle määruse sätteid kohaldatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 alusel määratud toetustele, st ka põllumajanduse keskkonnatoetustele. Seda õigusnormi on täpsustatud riigisisestes õigusaktides, st põllumajanduse ja maaelu arengu ministri 13. märtsi 2013. aasta määruse rahalise abi andmise üksikasjalike tingimuste ja korra kohta maaelu arengu programmis 2007–2013 hõlmatud meetme „Põllumajanduse keskkonnakava“ raames (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu

przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy“ objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013) paragrahvis 39 jj.

- 6 Seevastu küsimus üleujutustest ja uputustest tingitud nn väeramatu jõu esinemisest teatamata jätmisest põllumajandustootja poolt ei ole 2013. aasta toetustega seotud vaidluse lahendamisel oluline, kuna see puudutab 2012. aasta arvelduste seisukohast olulisi asjaolusid.
- 7 Enne kõnealuses kohtuasjas otsuse langetamist, et selgitada komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punkti c tõlgendamisel tekkinud kahtlusi, pidas eelotsusetaotluse esitanud kohus vajalikuks esitada Euroopa Liidu Kohtule eelotsuse küsimus, kuna selgusetu on põhiküsimus, kas püsikarjamaa kaotab oma olemuse ja otstarbe pärast selle suhtes külvikorra kohaldamist, mida mõistetakse viisil, kuidas tõlgendavad seda mõistet riigiasutused, st üleujutuse ja uputuse tõttu.
- 8 Püsikarjamaa mõiste määratlust, mis sisaldub komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punktis c, on pärast 2013. aastat muudetud, nimelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti h alusel, mida muudeti hiljem Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/2393. Need püsikarjamaa mõiste muudatused ei hajuta siiski eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtlusi ega selgita külvikorra küsimust, seda enam, et pärast viimast muudatust võib kündmine liikmesriigi valikul külvikorra olemasolu mõjutada või mitte mõjutada. Seetõttu ei mõjuta need muudatused kõnealuse mõiste tõlgendamist selle 2013. aasta sõnastuses.
- 9 Oma kohtupraktikas on Euroopa Kohus korduvalt käsitlenud püsikarjamaa mõiste tõlgendamise küsimust, muu hulgas 11. novembri 2010. aasta otsuses C-152/09, milles ta hindas põhjusliku seose olemasolu haritava maa kasutusotstarbe püsikarjamaaks muutmise ning põllumajanduse keskkonnameetme võtmise vahel, ning 15. mai 2019. aasta otsuses C-341/17 P ja 13. veebruari 2020. aasta otsuses C-252/18 P, milles ta hindas, kas püsikarjamaana määratlemisel on oluline kriteerium põllumajandusmaad katva taimestiku tüüp (puittaimede ja põõsaste olemasolu) või selle ala tegelik kasutamine põllumajanduslikuks tegevuseks, mis on püsikarjamaa puhul tavapärane. Seega ei ole need kohtuotsused eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtluste hajutamisel kasulikud.
- 10 Seevastu 14. oktoobri 2010. aasta kohtuotsuses C-61/09, milles oli vaidluse all teatud maa-alade arvessevõtmisene põllumajandustootja õiguste kindlaksmääramisel ühtse otsemaksete kava raames, kinnitas Euroopa Kohus järgmist: „Määruse (EÜ) nr 1782/2003 [...] artikli 44 lõiget 2 tuleb tõlgendada selliselt, et kõnealune säte ei keela käsitada toetuskõlblikuna maa-ala, mida kasutatakse ka põllumajanduslikel eesmärkidel, kuigi maakasutuse peamine eesmärk on maastikuhooldus ja looduskaitse. Asjaolu, et põllumajandustootja peab juhinduma looduskaitseasutuse korraldustest, ei võta tegevuselt, mis vastab kõnealuse määruse artikli 2 punktis c osutatud määratlusele, selle põllumajanduslikku laadi“. Euroopa Kohus tuletas selles otsuses meelde, viidates

16. juuli 2009. aasta otsusele kohtuasjas C-428/07 Horvath, et keskkonnakaitset, mis on üks Euroopa Liidu põhieesmärke, tuleb lugeda ka üheks ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidest (punkt 39) ning et oleks vastuoluline, kui põllumajandusmaa muutuks toetuskõlbmatuks, kui seda kasutatakse maastikuhoolduse ja looduskaitse eesmärgil (punkt 40), seetõttu leidis ta, et see, kui maa-ala kasutuse peamine eesmärk on looduskaitse ja maastikuhooldus, ei muuda selle maa-ala olemust põllumajandusmaana määruse nr 1782/2003 artikli 44 lõike 2 tähenduses, kuna käesoleval juhul kasutatakse maad tegelikult ka viljelusmaa või rohumana (punkt 41).
- 11 Alles 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsuses C-47/13, milles Euroopa Kohus lahendas liikmesriigi kohtu kahtlusi otsetoetuste suhtes, käsitleti maa-ala kündmise ja teist liiki rohttaime külvamise mõju püsirohumaaks liigitamisele, viidates komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1120/2009 artiklis 2 sisalduva püsikarjamaa mõiste tõlgendamisel külvikorra küsimusele. Kõnealuses kohtuotsuses märkis Euroopa Kohus, et erinevate rohttaimede järjestikune vaheldumine ei kujuta endast külvikorda ega välista seega püsikarjamaaks liigitamist.
- 12 Külvikorra küsimust käsitles pisut laiemalt kohtujurist Eleanor Sharpston oma 30. juunil 2014. aastal kohtuasjas C-47/13, EU:C:2014:293, esitatud ettepanekus (vt eelkõige osutatud ettepaneku punktid 43 ja 46 ning joonealune märkus 25). Kuigi kohtujuristi esitatud argumendid külvikorra mõiste tähenduse kohta on kognitiivsest seisukohast kasulikud, ei selgita need siiski küsimust, kas üleujutus või uputus erilise õiguskaitse all olevatel maa-aladel paiknevatel niitudel ja karjamaadel toob kaasa külvikorra olemasolu ning jätab seetõttu need maa-alad ilma püsikarjamaa tunnustest.
- 13 Poola halduskohtute kohtupraktikas on püsikarjamaa määratlust, mis sisaldub komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punktis c ja kordub liikmesriigi õigusaktis, st põllumajanduse ja maaelu arengu ministri 13. märtsi 2013. aasta määruse § 4 artiklis 2, käsitletud mitu korda, kuid harilikult nn vääramatu jõu esinemise ja sellisest juhtumist õigel ajal teatamise vajaduse kontekstis. Liikmesriigi kohtute senises kohtupraktikas ei ole aga eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleliolevas kohtuasjas tekkinud probleemi veel lahendatud. Seda probleemi ei ole lahendatud ka Euroopa Kohtu senises praktikas. Lisaks ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohtule teada, et mõne teise ELi liikmesriigi kohus oleks esitanud Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse probleemi kohta, mis on identne liidu õiguse kohaldamise probleemiga menetletavas kohtuasjas. Seetõttu otsustas eelotsusetaotluse esitanud kohus, et käesolevas kohtuasjas on vaja esitada eelotsuse küsimus.
- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates on kohtuasja lahendamiseks vaja õigesti tõlgendada komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punktis c sisalduvat püsikarjamaa mõistet. Õige tõlgendus võimaldab eelotsusetaotluse esitanud kohtul lahendada küsimuse, kas erikaitsealadel paiknevate niitude ja karjamaade perioodiline üleujutus ja uputus kujutab endast külvikorda ja jätab sellise maa-ala

ilma püsikarjamaa tunnustest ning jätab seetõttu sellise maa-ala välja ka 2013. aasta põllumajanduse keskkonnatoetustest (ning aastate 2009–2012 eest saadud toetused on vaja tagasi maksta eraldi menetluse raames).

- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei tohiks sellist olukorda nagu perioodiline üleujutus ja uputus niitudel ja karjamaadel, mis paiknevad nende loodusliku väärtuse tõttu õiguslikult kaitstud piirkondades, (mis põhjustab liikmesriigi õigusaktides sätestatud niitmis- või karjatamistähtaegade nihkumist ja nende nõuete hilisemat täitmist põllumajandustootja poolt), liigitada põllumajandustootja poolseks külvikorra kasutuselevõtuks. Seda seisukohta toetab ka kohtujurist Jan Mazaki 11. mail 2010. aastal kohtuasjas C-61/09, EU:C:2010:265, esitatud ettepanek (vt osutatud ettepaneku punkt 20).
- 16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub Euroopa Kohtul ka kaaluda kõnealuses kohtuasjas eksperdi või ekspertide määramist, et teha kindlaks külvikorra eesmärk ja olulisemad tunnused agronoomia tähenduses ning see, kas perioodiline üleujutus ja uputus niitudel ja karjamaadel, mis paiknevad nende loodusliku väärtuse tõttu õiguslikult kaitstud aladel, on sellise eesmärgi või oluliste tunnustega hõlmatud.